

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 sierpnia 2005 r. dotycząca odmowy udostępnienia danych osobowych właścicielki lokalu wyodrębnionego. Żądanie udostępnienia danych uzasadnione zostało niezbędnością w postępowaniu sądowym o ustanowienie zarządcy przymusowego ww. nieruchomości.

Warszawa, dnia 18 sierpnia 2005 r.

GI-DEC-DS-261/05

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana X, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 maja 2005 r. (znak: GI – DEC - DS – 109/05/310/311), umarzającą postępowanie w sprawie jego wniosku o nakazanie Pani Y - Prezes Sp. z o.o., udostępnienia mu danych osobowych właścicielki lokalu wyodrębnionego,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 17 grudnia 2004 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X (zwanego dalej Skarżącym) z dnia 15 grudnia 2004 r., w sprawie odmowy udostępnienia mu przez Panią Y - Prezesa Sp. z o.o (zwaną dalej Zarządcą), danych osobowych właścicielki lokalu. W szczególności Skarżący wskazał, iż dane te są mu niezbędne w ramach zainicjowanego przez niego przez sądem powszechnym postępowania o ustanowienie zarządcy przymusowego ww. nieruchomości. Ponadto, Skarżący poinformował, iż „Sąd wezwał mnie do usunięcia braków formalnych poprzez wskazanie adresu zamieszkania Właścicielki lokalu do doręczeń”, bowiem dotychczasowa korespondencja sądowa powracała z adnotacją „*adresat nie mieszka pod wskazanym adresem*”.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął i przeprowadził postępowanie administracyjne. Na podstawie zebranego materiału dowodowego w dniu 18 maja 2005 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze. zm.), zwanego dalej Kpa, wydał decyzję administracyjną (znak: GI-DEC-DS-109/05/310,311), w której umorzył postępowanie, ze względu na fakt, iż Zarządca udostępnił w toku postępowania prowadzonego przez organ ochrony danych osobowych wnioskowane przez Skarżącego dane osobowe.

W dniu 3 czerwca 2005 r., w ustawowym terminie, Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. W uzasadnieniu wniosku Skarżący wskazał: *„wyżej oznaczonej Decyzji zarzucam wadliwą podstawę prawną oraz wadliwość jej uzasadnienia faktycznego polegającą na przyjęciu, iż niniejsze postępowanie administracyjne stało się bezprzedmiotowe wobec usunięcia stanu niezgodności z prawem poprzez wysłanie przez panią Y do skarżącego pisma z dnia 31 stycznia 2004 r. zawierającego żądane dane osobowe właścicielki, w skazanego w uzasadnieniu niniejszej decyzji”*. Skarżący wskazał, iż wbrew zapisom zawartym w uzasadnieniu do wydanej przez organ decyzji, to on poinformował Generalnego Inspektora o przekazaniu mu przez Zarządcę wnioskowanych danych, dlatego też Skarżący wniósł o *„wydanie decyzji ze wskazaniem w niej jako podstawy prawnej przepisu w szczególności art. 105 § 2 kpa wraz z uzasadnieniem faktycznym uwzględniającym stan faktyczny stwierdzony w oparciu o zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy.”*. Jednocześnie w tym samym wniosku o ponowne rozpatrzenie Skarżący podniósł, że: *„Niesporne jest, iż przedmiotowe postępowanie administracyjne należało umorzyć, bowiem w jego toku ustały przyczyny jego wszczęcia”*.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji z dnia 18 maja 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-109/05/310,311).

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych osobowych, jak stanowi art. 2 ust. 1 ustawy. Stosownie zaś do art. 22 ustawy, postępowanie w sprawach uregulowanych w niniejszej ustawie prowadzi

się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

W związku z powyższym, wobec wniosku Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy, w którym wniósł o zmianę podstawy prawnej i uzasadnienia decyzji, z dnia 18 maja 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-109/05/310,311) wskazać należy, iż każdy z elementów decyzji, wymienionych w przepisie art. 107 § 1 Kpa, w tym uzasadnienie, ma znaczenie w ocenie prawidłowości decyzji pod względem zarówno proceduralnym jak i materialnym. Zatem, uzasadnienie faktyczne i prawne, ujawniając motywy decyzji, stanowi integralną część decyzji i w związku z tym dopuszczalne jest zaskarżenie samego uzasadnienia w trybie administracyjnym, jak również dopuszczalna jest skarga do sądu administracyjnego (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 czerwca 1982 r. ISA 47/82 oraz z 30 czerwca 1983 r. I SA 178/83). Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych ustalał istotne dla tej sprawy okoliczności, w tym przede wszystkim zasadniczą kwestię, czy wnioskowane przez Skarżącego dane osobowe właścicielki lokalu wyodrębnionego zostały ostatecznie mu udostępnione. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ww. dane zostały Skarżącemu udostępnione przez Zarządcę. Bez znaczenia przy tym jest, kto miałby o tym fakcie poinformować Generalnego Inspektora. Zatem należy wskazać, iż uzasadnienie decyzji z dnia 18 maja 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-109/05/310,311) było prawidłowe i w pełni oparte na zgromadzonym przez Generalnego Inspektora materiale dowodowym.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Celem postępowania administracyjnego jest załatwienie sprawy przez wydanie decyzji rozstrzygającej ją co do istoty, bowiem temu służy działalność organu administracji publicznej. Przesłanki umorzenia postępowania powstają zawsze i tylko w konkretnej sprawie administracyjnej, dotyczącej indywidualnie oznaczonej osoby. Wskazany przepis określa regułę umożliwiającą umorzenie postępowania administracyjnego tj. umorzenie *ex officio*. Ustalenie istnienia tej przesłanki stwarza dla organu prowadzącego postępowanie obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji, bowiem nie ma podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do meritum przedstawionego we wniosku o wszczęcie postępowania. Zatem umorzenie takie jest obligatoryjne dla organu prowadzącego postępowanie, a dalsze prowadzenie postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej niewątpliwie wpływ na stan sprawy.

Reasumując, z przepisu art. 105 § 1 Kpa jednoznacznie wynika, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot. W doktrynie podkreśla się, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa, ma miejsce gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, co uniemożliwia wydanie decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 stycznia 1998 r. sygn. I SA/Łd 1025/96).

W przedstawionym stanie faktycznym Skarżący inicjując postępowanie przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wniósł o nakazanie Zarządcy udostępnienia danych osobowych właścicielki lokalu wyodrębnionego. Powyższe udostępnienie nastąpiło w toku prowadzonego przez organ ochrony danych osobowych postępowania. Zarządca pismem z dnia 31 stycznia 2005 r. poinformował Generalnego Inspektora, w załączeniu przedkładając stosowne dowody, iż udostępnił Skarżącemu wnioskowane przez niego dane osobowe. W tej sytuacji Generalny Inspektor uznał, że wobec faktu iż dalsze prowadzenie postępowania stało się bezprzedmiotowe, niezbędnym jest umorzenie niniejszego postępowania. Jednocześnie należy szczególnie zaznaczyć, iż na żadnym z etapów prowadzonego przez organ ochrony danych osobowych postępowania Skarżący nie złożył wniosku o umorzenie postępowania. W żaden bowiem sposób za taki nie można uznać pisma Skarżącego z dnia 15 kwietnia 2005r., w którym potwierdził on jedynie fakt znany już organowi, iż uzyskał on od Zarządcy dane osobowe będące przedmiotem postępowania. W opinii Generalnego Inspektora w przedmiotowej sprawie wprost zachodzą przesłanki określone w art. 105 § 1 Kpa, dlatego też decyzją z dnia 18 maja 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-109/05/310,311) organ umorzył postępowanie na podstawie tego przepisu.

Odnosząc się do kwestii podniesionej przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, dotyczącej formy udostępnienia mu przez Zarządcę wnioskowanych danych, gdzie wskazał, iż: „*Jedynym dowodem w rozumieniu art. 75 § 1 kpa jest pisemne potwierdzenie odbioru korespondencji przez stronę, co oznacza, iż w niniejszej sprawie byłoby to zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji skierowanej przez Spółkę do skarżącego*”, należy zaznaczyć, iż w żaden sposób nie można zgodzić się z ww. argumentacją Skarżącego. Dla stwierdzenia udostępnienia żądanych danych nie ma

znaczenia czy dane te zostały przekazane wnioskodawcy pisemnie w formie rejestru wysyłki, pisma skierowanego bezpośrednio do niego, czy też telefonicznie albo elektronicznie. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ocenia bowiem jedynie czy fakt udostępnienia danych osobowych miał miejsce czy też nie. W tym miejscu ponownie zaznaczyć należy, iż istotą prowadzonego w niniejszej sprawie przez Generalnego Inspektora postępowania administracyjnego było stwierdzenie czy Skarżący uzyskał wnioskowane dane osobowe. Ze zgromadzonego materiału dowodowego bezspornie wynika, iż Zarządca udostępnił Skarżącemu dane o które wnosił. Jednakże, jeżeli Skarżący kwestionuje działalność Zarządcy (w tym sposób w jaki Zarządca koresponduje z właścicielami konkretnych lokali w sprawach bieżących) i spółki przez niego zarządzanej, to jedynie właściwy miejscowo sąd powszechny jest w stanie wydać rozstrzygnięcie w tej kwestii.

Mając na uwadze powyższe niezbędnym w opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych było umorzenie postępowania w przedstawionej sprawie. Wskazać przy tym warto na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. II S.A. 2702/00), w którym Sąd wskazał: „sako w toku prowadzonego (...) postępowania administracyjnego zniesiony został stan naruszenia prawa, którego miało dotyczyć rozstrzygnięcie, to postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W świetle przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, wszczęte przez GODO [Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych] z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej postępowanie dotyczące naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych może zakończyć się tylko wydaniem decyzji administracyjnej nakazującej administratorowi danych przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, wstrzymanie przekazywania danych osobowych za granice, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych. W stanie faktycznym rozpatrywanej sprawy żadna taka decyzja wydana być nie mogła, gdyż stan naruszenia został wcześniej przywrócony do stanu zgodnego z prawem”.

Konkludując, treść wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 3 czerwca 2005 r., w którym Skarżący wniósł o zmianę uzasadnienia i podstawy prawnej decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora w dniu 18 maja 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-109/05/310,311), w żaden sposób nie podważa prawidłowości rozstrzygnięcia zawartego w ww. decyzji, dlatego

też w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.